

Nr 23.

Av herr **Boman**, om upphävande av sista stycket i § 8 av förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt m. m.

Arvode eller traktamente för deltagande i riksdag, statsrevision, kyrkomöte eller kommitté å annan ort än där arvodes- eller traktaments-tagaren varit bosatt är enligt gällande skatteförordningar fritt från såväl bevillning som inkomst- och förmögenhetsskatt. (Se bevillningsförordningen § 8 och förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt § 8.)

Så länge riksdags- och kyrkomötesarvodena utgingo med så lågt belopp som kronor 10: — per dag, lika för den som vore bosatt i och utom Stockholm, må gärna erkännas, att ersättningen för dessa uppdrag var så lågt tillmätt, att skattefriheten för de utom Stockholm bosatta för denna inkomst var väl motiverad. Ersättningen för kommittéuppdrag torde vid denna tid i regel ha utgått med enahanda belopp och torde sålunda ej heller ha tålt vid någon minskning.

Sedan 1918 och 1921 års riksdagar vidtagit avsevärda höjningar i riksdagsarvodena och bestämt högre belopp för riksdagsman bosatt utom Stockholm synes mig förhållandet i fråga om skattefriheten för dessa arvoden vara ett annat. Detsamma gäller arvodena för kyrkomöte och kommitté, vilka även numera utgå med höjda belopp, de senare som bekant i vissa fall med ganska avsevärda belopp. En ytterligare anledning att icke utan synnerliga skäl bibehålla skattefrihet för någon verklig inkomst är den, att beskattningen utgår numera såväl till stat som till kommun efter progressiv skala, och böra naturligtvis då för ernående av likformigt skattetryck alla inkomster medräknas.

Införes skatteplikt för nu nämnda inkomster vinnes det från visst håll eftersträfvade målet, att grundlagens censusbestämmelse för valbarhet till första kammaren väl icke kunde komma att diskvalificera någon som under viss tid tillhört riksdagen.

På grund av vad jag sålunda anfört får jag hemställa, att riksdagen måtte besluta,

Motioner i Första kammaren, Nr 23.

att sista stycket av § 8 i Kungl. förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt av 28 oktober 1910 måtte ur författningen utgå, samt

att motsvarande bestämmelse i § 8 av förordningen angående bevillning av fast egendom samt av inkomst av samma dag likaledes måtte utgå.

Stockholm den 20 januari 1922.

Gustaf Boman.
